

Žarko Stilin

AMALIJA ZORIČIĆ, "U VALOVLJU STATI",

u izdanju Narodne knjižnice i čitaonice Novi Vinodolski,
Novi Vinodolski, 2005.

Učiteljica ljepote – pogovor uz knjigu "U valovlju stati"

U sve prisutnom sivilu života susretao sam Učiteljicu ljepote. Smireno, uporno i radosno, učila je samo ne samo mene, koliko je važna ljepota riječi, ljepota misli i ljepota djelovanja.

Posežući za Amalijinim stihovima nalazim se zaštićenim od svih zala i razočaranja. Obasjan prstenovima sreće, satkanih od zlatnih niti razigranog mora i valova, osluškujem radost koja me u ritmu budnice nagoni na let, let ka budućnosti koja ovisi samo o meni.

Njene pjesme u ljubiteljima lijepe riječi potiču rast, rast ka napretku i boljitku, rast ka radosnijem pogledu u svijet, one nas uče o vječitij borbi i stremljenju ka svijetlosti.

Ova deseta, jubilara knjiga, satkana je od tri različita, a ipak slična djela. U njoj nalazimo stihove pisane novljanskom čakavštinom, hrvatskim standardnim te njemačkim jezikom.

Čakavski stihovi, zapisani u sredini, plutaju kao otok čije načičkane grebene, miluju šapati želja okruženi morem jezika.

Amalija je stvorila raširenu lepezu motiva i tema koje sadrže život, dotiču zbilju i onkraj, smijeh i plač, strujanje i uranjanje, zornicu i smiraj dana.

Tako po deseti put pokazala je da je majstor u otkrivanju bogatstva Bitka, upotrebu riječi, vizionar nade i savršena Učiteljica života.